

UOHSX004TNZ1

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R269/2012/VZ--4100/2013/310/JRa

Brno 6. března 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 17. 9. 2012 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podal zadavatel –

- **Česká republika – Česká obchodní inspekce**, IČ 00020869, se sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S109/2012/VZ-7141/2012/510/Krk ze dne 31. 8. 2012 ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky „**Poskytování datových telekomunikačních služeb pro Českou obchodní inspekci**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení dle § 25 citovaného zákona, na základě výzvy ze dne 28. 11. 2011, uveřejněné dne 29. 11. 2011 na profilu zadavatele,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S109/2012/VZ-7141/2012/510/Krk ze dne 31. 8. 2012

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Česká obchodní inspekce, IČ 00020869, se sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2 (dále jen „**zadavatel**“), zadal na základě výzvy ze dne 28. 11. 2011 uveřejněné dne 29. 11. 2011 na jeho profilu ve zjednodušeném podlimitním řízení dle § 25 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, veřejnou zakázku „Poskytování datových telekomunikačních služeb pro Českou obchodní inspekci“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Na základě obdrženého podnětu si Úřad od zadavatele vyžádal dokumentaci k uvedené veřejné zakázce. Po přezkoumání předložených dokladů Úřad získal pochybnosti o zákonnosti stanovení lhůty pro podání nabídky a lhůty pro dodatečné informace k zadávacím podmínkám, a proto z moci úřední zahájil správní řízení.
3. Zahájení správního řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu, bylo zadavateli oznámeno přípisem č. j. ÚOHS-S109/2012/VZ-3546/2012/510/Krk ze dne 4. 4. 2012. Současně Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S109/2012/VZ-3547/2012/510/Krk ze dne 4. 4. 2012 účastníku řízení stanovil lhůty, ve kterých byl oprávněn navrhopat důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit své stanovisko v řízení, resp. vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Dne 4. 4. 2012 bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po provedeném správním řízení Úřad vydal dne 31. 8. 2012 rozhodnutí ve věci vedené pod č. j. ÚOHS-S109/2012/VZ-7141/2012/510/Krk (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tím, že při zadávání předmětné veřejné zakázky nedodržel postupu stanovený v ustanovení: a) § 39 odst. 3 písm. b) bodu 2 zákona, tím, že stanovil lhůtu pro podání nabídek kratší než 15 dní, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a již došlo k uzavření smlouvy, a za b) § 49 odst. 1 zákona, tím, že omezil možnost uchazečů doručit zadavateli dotazy k zadávací dokumentaci po celou dobu průběhu lhůty pro podání nabídek, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a již došlo k uzavření smlouvy. Výrokem II. Úřad uložil za správní delikt uvedený ve výroku I. písm. a) pokutu ve výši 30 000 Kč.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad mimo jiné uvedl, že stanovení délky lhůty pro podání nabídky významnou měrou ovlivňuje další průběh zadávacího řízení, neboť od její dostatečné délky se může odvíjet i počet nabídek obdržených v daném zadávacím řízení a také kvalita zpracování nabídek v závislosti na požadavcích zadavatele. Z uvedeného důvodu je její délka (a to délka minimální) stanovena kogentním ustanovením § 39 odst. 3 písm. b) zákona, přičemž význam dodržení tohoto ustanovení zdůraznil zákonodárce výrazy „nesmí být kratší.“
6. Zadavatel musí, dle Úřadu při stanovení lhůty pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, dodržet alespoň její zákonem stanovenou délku 15 dnů, od níž se lze odchýlit pouze v mimořádných odůvodněných případech, kdy zákon důvody pro zkrácení lhůty pro podání nabídky definuje výlučně jako „*naléhavé a objektivní*“. Aby vzniklá situace byla naléhavým objektivním případem, musí vždy dojít ke kumulativnímu naplnění obou předpokládaných podmínek, tzn. musí se jednat o naléhavou událost, kterou zadavatel nemohl předvídat a zároveň ji ani nezpůsobil. Musí se tedy jednat o naléhavé a objektivní události výjimečné povahy, které ve svém důsledku vyvolají mimořádné řešení vzniklé situace tak, že je nutno zkrátit lhůtu pro podání nabídek.
7. Úřad dále konstatoval, že dokumentace k veřejné zakázce neobsahuje žádné indicie, které by nasvědčovaly existenci naléhavého a objektivního důvodu a ani zadavatel ve svém vyjádření ze dne 13. 4. 2012 žádný takový naléhavý a objektivní důvod pro zkrácení lhůty pro podání nabídky neuvádí. Zadavatel se ve svém vyjádření ze dne 13. 4. 2012 toliko dovolává ustanovení § 40 odst. 3 zákona, umožňující zkrácení lhůty pro podání nabídek o 5 dnů a to v případě zadávacího řízení, u kterého zadavatel zajistí uchazečům přímý dálkový přístup k zadávací dokumentaci. Zadavatel tak využil možnosti, kterou mu výše uvedená právní norma dává. Dle zjištění Úřadu zadavatel skutečně umožnil uchazečům přímý dálkový přístup k zadávací dokumentaci. Přes tuto skutečnost, Úřad zadatelovu argumentaci ve výše uvedeném smyslu odmítl. Ustanovení § 40 odst. 3 zákona uvádí, že pokud veřejný zadavatel umožní neomezený a přímý dálkový přístup k zadávací dokumentaci v plném rozsahu již ode dne uveřejnění oznámení otevřeného řízení nebo užšího řízení, ve kterém je uvedena internetová adresa, kde je možno získat přístup k zadávací dokumentaci, může veřejný zadavatel zkrátit lhůtu pro podání nabídek o 5 dnů.

8. Úřad K tomuto dále uvedl, že ustanovení § 21 odst. 1 definuje celkem 6 druhů zadávacích řízení: otevřené řízení, užší řízení, jednací řízení s uveřejněním, jednací řízení bez uveřejnění, soutěžní dialog a zjednodušené podlimitní řízení. Úřad tedy konstatoval, že zákonodárce považuje zjednodušené podlimitní řízení za samostatný druh řízení, na které ust. § 44 odst. 3 zákona (správně § 40 odst. 3 zákona), jehož se navrhovatel dovolává, nedopadá (zjednodušené podlimitní řízení není typem či subkategorií otevřeného řízení či užšího řízení). Ust. § 44 odst. 3 zákona (správně § 40 odst. 3 zákona) je třeba vykládat restriktivně. Aby bylo možno dojít k závěru, že zadavatel může zkrátit lhůtu pro podání nabídek způsobem, který jmenované ustanovení předvídá i v případě zjednodušeného podlimitního řízení, musel by zákonodárce stanovit možnost zkrácení lhůty pro zjednodušené podlimitní řízení výslovně v zákoně. Z výše uvedeného tedy dle Úřadu jednoznačně plyne, že zkrácení lhůty pro podání nabídky podle § 40 odst. 3 zákona je možné pouze u otevřeného nebo užšího řízení, nikoli však v případě zjednodušeného podlimitního řízení, ve kterém byla zadávána šetřená veřejná zakázka. Postup zadavatele, který zkrátil lhůtu pro podání nabídek u zjednodušeného podlimitního řízení s odkazem na ust. § 40 odst. 3 zákona tedy trpí právní vadou.
9. Na základě uvedených skutečností Úřad zhodnotil, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 39 odst. 3 písm. b) bodu 2. zákona tím, že stanovil lhůtu pro podání nabídky kratší než 15 dní.
10. K otázce ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky Úřad uvedl následující. Zákonem stanovená minimální lhůta 15 dnů od zveřejnění výzvy k podání nabídky ve zjednodušeném podlimitním řízení by měla uchazečům zaručovat dostatečný časový prostor k tomu, aby se o samotné veřejné zakázce dozvěděli např. prostřednictvím výzvy zveřejněné na profilu zadavatele, a také dostatečný čas ke zpracování nabídky tak, aby co nejlépe odpovídala požadavkům zadavatele. Tím, že zadavatel lhůtu pro podání nabídek zkrátil, nelze dle Úřadu vyloučit, že neumožnil dalším potenciálním dodavatelům podat jejich nabídku, neboť ti se o zadávané veřejné zakázce neměli možnost dozvědět, přičemž současně nelze vyloučit ani to, že nabídka některého z těchto dodavatelů mohla být výhodnější, než nabídka vybraného uchazeče. Toto jednání zadavatele tudíž dle Úřadu mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
11. Úřad k tomuto konstatoval, že zadavatel v rozporu se zákonem zkrátil zákonem stanovenou minimální délku lhůty pro podání nabídek a tím nedodržel postup pro zadání veřejné zakázky stanovený v § 39 odst. 3 písm. b) bodu 2. zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel svým jednáním mohl omezit okruh dodavatelů, kteří podali zadavateli svoji nabídku ve zjednodušeném podlimitním řízení, posoudil Úřad tento postup zadavatele jako postup, který mohl podstatným způsobem ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
12. Úřad se dále zabýval otázkou stanovení lhůty pro dodatečné informace k zadávacím podmínkám, přičemž uvedl, že dle ustanovení § 49 odst. 1 zákona je dodavatel oprávněn po zadavateli požadovat písemně dodatečné informace k zadávacím podmínkám. Z ustanovení zákona plyne, že uchazeč je oprávněn po zadavateli požadovat dodatečné informace

k zadávacím podmínkám po celou délku lhůty pro podání nabídek. Zadavatel pak v případě zjednodušeného podlimitního řízení odešle dodatečné informace nejpozději do 3 pracovních dnů po doručení žádosti.

13. Úřad k uvedenému konstatoval, že v zadávací dokumentaci oddílu „8. *Prohlídka místa plnění a poskytování dodatečných informací k zadávací dokumentaci*“ zadavatel uvedl: „*Dotaz k zadávací dokumentaci je uchazeč povinen doručit zadavateli v písemné podobě, nejpozději do 5 dnů před uplynutím lhůty stanovené pro podání nabídek. Podá-li dodavatel žádost o dodatečné informace ve shora stanovené lhůtě, doručí zadavatel dodatečné informace k zadávacím podmínkám, včetně přesného znění žádosti, případně související dokumenty, nejpozději do 3 dnů ode dne doručení žádosti dodavatele.*“
14. Zadavatel tak uvedenou podmínkou stanovenou v zadávací dokumentaci zkrátil zákonnou možnost uchazečů požadovat po zadavateli dodatečné informace k zadávacím podmínkám o 5 dnů.
15. Úřad k tomuto konstatoval, že jestliže bylo v ustanovení § 49 odst. 1 zákona, ve znění účinném v době zahájení zadávacího řízení šetřené veřejné zakázky uvedeno, že uchazeči jsou oprávněni požadovat po zadavateli dodatečné informace k zadávacím podmínkám po celou dobu trvání lhůty pro podání nabídky, nebyl zadavatel oprávněn tuto lhůtu zkrátit a stanovit podmínku, že „*dotaz k zadávací dokumentaci je dodavatel povinen doručit zadavateli v písemné podobě, nejpozději do 5 dnů před uplynutím lhůty stanovené pro podání nabídek.*“
16. K argumentu zadavatele, že úprava zákona ve znění účinném do 14. 9. 2010 stanovila, stejně jako úprava zákona účinného od 1. 4. 2012 stanovuje možnost uchazečů ve zjednodušeném podlimitním řízení doručit zadavateli písemnou žádost o dodatečné informace k zadávacím podmínkám nejpozději 5 pracovních dní před uplynutím lhůty pro podání nabídek, Úřad uvedl, že postup zadavatele musí být vždy v souladu se zákonem ve znění, které je účinné v době zahájení zadávacího řízení. Zadávací řízení šetřené veřejné zakázky bylo zahájeno odesláním výzvy k podání nabídky dne 28. 11. 2012 (správně 28. 11. 2011) a v tomto období bylo účinné znění zákona, které připouští, aby uchazeč mohl požadovat dodatečné informace k zadávacím podmínkám po celou dobu běhu lhůty pro podání nabídek. Zadavatel tudíž nebyl oprávněn tuto možnost omezit.
17. S ohledem na výše uvedené skutečnosti Úřad tedy zhodnotil, že zadavatel nedodržel ustanovení § 49 odst. 1 zákona tím, že omezil možnost uchazečů doručit zadavateli dotaz k zadávací dokumentaci po celou dobu průběhu lhůty pro podání nabídek, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a již došlo k uzavření smlouvy.
18. Z hlediska určení výše pokuty Úřad uvedl, že zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu a nedodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky tím, že stanovil lhůtu pro podání nabídek kratší než 15 dní a omezil možnost uchazečů doručit zadavateli dotaz k zadávací dokumentaci po celou dobu průběhu lhůty pro podání nabídek, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, naplnil tak skutkovou

podstatu správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona a došlo k uzavření smlouvy.

19. Dále pak Úřad uvedl, že ačkoliv lhůta pro dodatečné informace k zadávací dokumentaci nebyla stanovena v souladu se zněním zákona účinným v době zahájení zadávacího řízení (viz výrok I. písm. b), nelze pominout změny v právní úpravě týkající se lhůty pro poskytování dodatečných informací. Aktuálně účinné znění zákona stanoví lhůtu pro poskytování dodatečných informací stejnou, jako ji stanovil zadavatel v zadávacím řízení šetřené veřejné zakázky, tedy 5 pracovních dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek. Při zvažování uložení sankce za správní delikt tudíž nebylo možno pominout ústavní princip vyjádřený v článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod o tom, že se použije pozdější právní úprava, je-li pro pachatele příznivější. Postup zadavatele posouzený podle zákona účinného v době zadání zadávacího řízení tedy nebyl v souladu s § 49 odst. 1 zákona, který stanovil, že *„dodavatel je oprávněn po zadavateli požadovat písemně dodatečné informace k zadávacím podmínkám“*. Aktuálně účinná právní úprava v § 49 odst. 1 zákona stanoví, že *„dodavatel je oprávněn po zadavateli požadovat písemně dodatečné informace k zadávacím podmínkám. Písemná žádost musí být zadavateli doručena nejpozději 6 pracovních dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek; jde-li o zadávací řízení, ve kterém jsou lhůty stanoveny podle § 39 odst. 3 písm. b) bodu 2, nejpozději 5 pracovních dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek“*.
20. Úřad dospěl k závěru, že na základě porovnání vlivu aplikace zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném v době zahájení zadávacího řízení a v době rozhodování, že právní úprava účinná v době rozhodování Úřadu (právní úprava pozdější) je pro zadavatele příznivější. Dle ústavního principu vyjádřeného v článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod aplikoval Úřad na jednání zadavatele znění zákona v pozdější úpravě a dospěl k závěru, že pokutu zadavateli za nedodržení postupu uvedeného v bodu I. písm. b) výroku napadeného rozhodnutí neuložil. Pokuta byla uložena pouze za nedodržení postupu uvedeného v bodu I. písm. a) výroku napadeného rozhodnutí. Při stanovení výše pokuty vzal Úřad v úvahu tu skutečnost, že zadavatel svým postupem mohl zabránit účasti na veřejné zakázce možným dodavatelům a narušil tak soutěžní prostředí. Ve vztahu k šetřenému případu nelze vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout výhodnější podmínky požadovaného plnění.
21. Z hlediska stupně závažnosti správního deliktu, Úřad kromě jiného konstatoval, že zadavatel svým jednáním mohl narušit soutěžní prostředí, což patří mezi závažná porušení zákona, neboť je tak vyloučen jeden ze základních principů zadávání veřejných zakázek, kterým je otevřená soutěž o veřejnou zakázku, do které se může přihlásit jakýkoliv dodavatel, a která je základním předpokladem dosažení efektivního vynakládání veřejných prostředků a prostředkem k realizaci základních zásad uvedených v § 6 zákona.
22. Úřad rovněž posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť předmětná smlouva na realizaci veřejné zakázky je uzavřená a nápravy již nelze dosáhnout. Z uvedeného důvodu uložil Úřad zadavateli pokutu, jak uvedeno ve výroku II. napadeného rozhodnutí.

III. Námitky rozkladu

23. Zadavatel nejdříve poznamenal, že respektuje výklad zákona provedený Úřadem, který v napadeném rozhodnutí dovodil, že v případě zjednodušeného podlimitního řízení není aplikovatelné ustanovení § 40 odst. 3 zákona, umožňující za stanovených podmínek zkrátit lhůtu pro podání nabídek o 5 dnů.
24. Úřad však dle zadavatele při posuzování věci dostatečně nezohlednil všechny relevantní okolnosti, zejména pak okolnosti svědčící ve prospěch zadavatele. K tomuto podotýká, že při posuzování možnosti zkrácení lhůty pro podání nabídek o 5 dnů vycházel z odborné literatury, konkrétně z Komentáře k zákonu o veřejných zakázkách (ASPI, a. s., 2006, Šebesta, Podešva, Olík, Machurek), ve kterém se výslovně uvádí: *„Následující tabulky ukazují původní minimální lhůty a možná zkrácení umožněná zákonem z důvodu uvedených výše ve třech skupinách. Možné zkrácení z důvodu uvedené v ad c) Dálkový přístup k zadávací dokumentaci je znázorněn v hranatých závorkách [např. „[-5]“]. Poslední sloupec uvádí maximální možné zkrácení pro nadlimitní i podlimitní veřejné zakázky, dojde-li k zákonem předvídatelné kumulaci důvodů pro zkrácení, tedy k sečtení možných zkrácení“*. Na straně 178 komentovaného znění zákona je v tabulce v kolonce *„zjednodušené podlimitní řízení“* uvedeno *„[15 [-5]]“*, z čehož jednoznačně plyne, že minimální lhůta pro podání nabídek je 10 dní.
25. Zadavatel se dále neztotožňuje s tvrzením Úřadu, že postup zadavatele, spočívající ve zkrácení lhůty pro podání nabídky o 4 dny, mohl podstatným způsobem ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Připouští-li zákon v ust. § 39 odst. 3 písm. b), že lhůta pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení může být za určitých okolností dokonce pouhých 7 dnů, dává tímto zákonodárce zřetelně najevo, že i takovou lhůtu považuje za dostatečnou pro podání nabídky. Zadavatel k tomuto poukazuje, že v daném případě jím stanovena lhůta 11 dnů by měla být považována za dostačující, neboť zájemci měli dostatečnou dobu pro zpracování svých nabídek a zkrácení lhůty o 4 dny nemohlo narušit soutěžní prostředí ani zásady uvedené v ust. § 6 zákona.
26. Zadavatel dále doplňuje, že v předmětném zadávacím řízení obdržel celkem 5 nabídek. Ze skutečnosti, že nabídku podaly i společnosti, které nebyly zadavatelem přímo osloveny, a dále s ohledem na celkový počet relevantních subjektů na trhu, které jsou schopné poptávané služby v daném rozsahu a technických parametrů zajistit, je tak zadavatel přesvědčen, že stanovená lhůta 11 dnů pro podání nabídek byla v tomto případě dostačující a soutěžní prostředí nemohlo být podstatným způsobem narušeno.
27. Závěrem zadavatel uvádí, že je přesvědčen, že v posuzovaném případě nebyl porušen zákon takovým způsobem, který by mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Proto navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

28. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen **„správní řád“**) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu, postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

29. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
30. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S109/2012/VZ-7141/2012/510/Krk ze dne 31. 8. 2012 rozhodl výrokem I. o správním deliktu zadavatele podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť zadavatel nedodržel postup v ustanovení § 39 odst. 3 písm. b) bodu 2 zákona a rovněž nedodržel postup v ustanovení § 49 odst. 1 zákona, postupoval správně a v souladu se zákonem. Dále Úřad tím, že výrokem II. uložil zadavateli za nedodržení postupu dle ust. § 39 odst. 3 písm. b) zákona pokutu ve výši 30 000,- Kč, postupoval správně a v souladu se zákonem.

V. K námitkám rozkladu

31. V první řadě konstatuji, že jsem se plně ztotožnil s výrokem i odůvodněním napadeného rozhodnutí, které je plně srozumitelné a je z něj seznatelné, jakými skutečnostmi a úvahami se správní orgán při svém rozhodování řídil. K jednotlivým námitkám zadavatele uvedeným v rozkladu uvádím následující.
32. Není sporu o tom, a zadavatel tuto skutečnost potvrdil v rozkladu, že Úřad správně aplikoval ustanovení § 40 odst. 3 zákona, neboť zadavatelova původní námitka možnosti zkrácení lhůty o 5 dnů z důvodu umožnění neomezeného a přímého dálkového přístupu k zadávací dokumentaci, se nevztahuje na zjednodušené podlimitní řízení, které bylo v daném případě zadavatelem použito. Zákon v ustanovení § 40 odst. 3 přímo konstatuje: *„Pokud veřejný zadavatel umožní neomezený a přímý dálkový přístup k zadávací dokumentaci v plném rozsahu již ode dne uveřejnění oznámení otevřeného řízení nebo užšího řízení, ve kterém je uvedena internetová adresa, kde je možno získat přístup k zadávací dokumentaci, může veřejný zadavatel zkrátit lhůtu pro podání nabídek o 5 dnů“*.
33. Nutno podotknout, že uvedené skutečnosti již velmi podrobně zhodnotil Úřad v napadeném rozhodnutí (odstavec 20 až 22), přičemž zadavatel v rozkladu rovněž uvedl, že plně respektuje výklad provedený Úřadem, který v napadeném rozhodnutí dovedl, že v případě zjednodušeného podlimitního řízení není aplikovatelné ustanovení § 40 odst. 3 zákona, umožňující za stanovených podmínek zkrátit lhůtu pro podání nabídek o 5 dnů.
34. Neztotožňuji se s názorem zadavatele, že Úřad měl zohlednit zadavatelův postup s ohledem na odbornou literaturu - Zákon o veřejných zakázkách s komentářem (ASPI, a. s., 2006, Šebesta, Podešva, Olík, Machurek), a to ve vztahu k možnosti zkrácení lhůty pro podání nabídek u zjednodušených podlimitních veřejných zakázek. Zadavatel konkrétně poukazuje na tabulku v komentáři str. 178 uvedené literatury, nazvanou *„minimální lhůty pro podání nabídek po všech zkrácení (po sečtení všech zkrácení dle § 4 odst. 1 a 3)“*, přičemž v této tabulce je u zjednodušeného podlimitního řízení naznačena možnost zkrácení lhůty o 5 dnů ze základní 15 denní lhůty. Uvedené je pak blíže vysvětleno str. 177 tak, že se jedná

o možnost zkrácení z důvodu dálkového přístupu k zadávací dokumentaci, což je znázorněno v hranatých závorkách [např. „[-5]“].

35. Předně uvádím, že zadavatel i Úřad jsou povinni řídit se zákonem a odborná literatura týkající se veřejných zakázek může být brána pouze podpůrně, neboť se nejedná o pramen práva. Navíc pakliže vysvětlivka k tabulce uvádí, že znázornění v hranatých závorkách [např. „[-5]“] se týká dálkového přístupu k zadávací dokumentaci, pak je nutno podotknout, jak již bylo uvedeno výše, že ustanovení § 40 odst. 3 zákona, se nevztahuje na zjednodušené podlimitní veřejné zakázky. Z uvedeného mám za to, že tabulka uvedená v této odborné literatuře, bez bližšího vysvětlení uvedeného rozporu (tedy ust. § 40 odst. 3 zákona a číslice v tabulce) není a ani neměla být pro zadavatele v daném případě směrodatná, neboť oficiální výklad zákona nečiní autor odborné literatury, ale v konkrétním správním řízení tak činí správní orgán, který danou normu aplikuje, popřípadě soud.
36. Uvedené lze tedy uzavřít, že zadavatel se měl v daném případě řídit ustanovením § 39 odst. 3 písm. b) bod. 2 zákona, kde je stanoveno, že lhůta u podlimitních veřejných zakázek nesmí být kratší než 15 dnů.
37. Dále jsem se ztotožnil s Úřadem, že zkrácení lhůty mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. K tomuto poukazuji na ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, dle kterého se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Z uvedeného vyplývá, že zákon označuje za správní delikt nejen jednání, které prokazatelně ovlivnilo zadávací řízení, ale i takové jednání, které pouze mělo potenciál takového ovlivnění, aniž nutně k tomuto ovlivnění prokazatelně došlo. Úřad tyto skutečnosti vzal správně v úvahu v odůvodnění napadeného rozhodnutí (odstavec 50- 51), kdy kromě jiného zhodnotil, že zkrácení lhůty pod zákonný limit mohlo ovlivnit množství podaných nabídek. Shodně s Úřadem jsem přesvědčen, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout výhodnější podmínky požadovaného plnění. Rovněž mám za to, že uvedeným postupem došlo k narušení soutěžního prostředí a k porušení zásady transparentnosti uvedené v ustanovení § 6 zákona.
38. Z hlediska námitky zadavatele, že zkrácením lhůty o 4 dny k podání nabídky nemohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, lze konstatovat, že jakékoliv zkrácení zákonem stanovené lhůty pro podání nabídek, navíc stanovené kogentním ustanovením zákona, jednoznačně limituje potenciální dodavatele účastnit se předmětného zadávacího řízení. Poukazuje-li zadavatel na v zákoně uvedenou lhůtu 7 dnů, pak je nutno podotknout, že se tato lhůta týká zcela mimořádných situací, které nejsou zcela či převážně v moci zadavatele. Muselo by se jednat o takové skutečnosti, pro něž, pokud by postihly kteréhokoliv zadavatele v obdobné situaci, by bylo možno částečně obětovat zájem na transparentnosti zadávání veřejných zakázek, který je v platném zákoně vyjádřen základními, tj. delšími, lhůtami pro podání nabídek. V daném případě se však o takovou situaci nejednalo a nebyl tudíž důvod zcela libovolně a neodůvodněně zkrátit zákonem danou lhůtu. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že zadavatel obdržel celkem 5 nabídek. Pokud

zadavatel poukazuje na to, že uvedený počet v podstatě odpovídá celkovému počtu relevantního hospodářských subjektů na trhu, které jsou dle něj schopné poptávané služby zajistit, považují takovou námitku za nepodloženou a pro daný případ za irrelevantní.

39. Na výše uvedeném nic nemění ani zřejmé nesprávnosti obsažené v odstavci 22 a 38 napadeného rozhodnutí. V odstavci 22 je uvedeno nesprávné ustanovení zákona „§ 44 odst. 3“, přičemž ve skutečnosti mělo být uvedeno ustanovení „§ 40 odst. 3“, jak ostatně vyplývá z obsahu napadeného rozhodnutí v této části. V odstavci 38 napadeného rozhodnutí je pak v souvislosti s termínem zahájení předmětného zadávacího řízení – odeslání výzvy k podání nabídek – uvedeno nesprávné datum, resp. letopočet, a sice „28. 11. 2012“. Správně se jedná o datum 28. 11. 2011. I přes uvedené zřejmé nesprávnosti, které vznikly při písemném vyhotovení rozhodnutí, nezakládají nezákonnost napadeného rozhodnutí.
40. Z hlediska výše uložené pokuty jsem se plně ztotožnil s Úřadem, přičemž podotýkám, že v napadeném rozhodnutí byla zohledněna všechna hlediska, která jsou pro posouzení konkrétní výše pokuty nezbytná (zákonem předepsaná), nadto byly zohledněny i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv.

VI. Závěr

41. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu. Vzhledem k výše uvedenému, kdy jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem se tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Česká obchodní inspekce, Štěpánská 15, 120 00 Praha 2

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy